

[Orla Møller.]

en form for forhandling. I det øjeblik vi ville stemme for en sådan dagsorden, faldt alle vore muligheder for at komme videre i forhandlinger væk.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg ønsker blot ganske kort at kommentere hr. Orla Møllers udtalelse om, at forhandling om studenterrådsforslag til valgregler kunne være opnået. Jeg har allerede gjort opmærksom på, at såvel i juli som i august måned havde vi møder om det, fremførte vore synspunkter, men hvad der vel navnlig har interesse i denne forbindelse, er, at studenterrådets forslag blev afleveret i undervisningsministeriet mandag den 28. september, og samtidig meddelte man fra studenterrådets side ministeriets embedsmænd, at svar måtte komme dagen efter, da man om onsdagen agtede at starte sin egen valgprocedure på sit eget grundlag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Jeg er ked af, at ministeren åbenbart ikke opdagede, at jeg i virkeligheden meget gerne ville have afklaret nogle problemer, han selv har skabt. I hans første forslag var, som jeg sagde, inkorporeret studenterrådet som en styrelsesfaktor. I det endelige forslag faldt det ud. Jeg går ud fra, at begge disse lovforslag efter ministerens mening var demokratiske. Det, som er min ganske bestemte opfattelse, er, at den udvikling, ministeren dér har gennemgået og fået et folketingsflertal til at gennemgå på ganske kort tid, den er måske ikke helt generel, det kan ske, at verden ikke har udviklet sig ligesådan. Og netop med denne baggrund som hovedmotiv er det jo helt naturligt, at overgangsbestemmelser for en lov af denne art er naturlige, så ministeren får mere frihed, end han har undt sig selv. Jeg er ked af, at ministeren går med selvpåtagne håndjern; det er ikke oppositionen i folketinget, der denne gang giver ham det. Men jeg synes, sagen er ganske enkel og har ganske nær sammenhæng med selve den udvikling, loven har gennemgået, og det skulle ikke kunne undre ministeren, at problemer som dem, der nu er opstået, ville opstå; det skulle endog have kunnet forudses.

Fru Merete Bjørn Hanssen taler meget

smukt efter lov-og-orden-perspektivet. De, der taler for lov og orden, har en vis evne til at skabe uorden; jeg ved ikke rigtig, hvordan det hænger sammen, men sådan er det nu engang her i denne onde verden, vi lever i. Jeg skal blot lige sige, at såvel min medforslagsstiller som jeg har haft den ganske klare hensigt med dette lovforslag at prøve på på trods af, at der efter vor mening har været fjumret i det fra dette høje tings side, at sikre lov og orden på vej til en demokratisk udvikling. Det er den eneste hovedhensigt, vi har haft, og jeg håber trods den negative holdning, at den bliver nået. Men jeg begynder at blive skeptisk.

Hvad angår det stillede dagsordensforslag, kan jeg karakterisere det som en lidt massiv formulering af, hvad man venter der kommer ud af forhandlingerne. Jeg plejer ikke at prøve på at få forhandlingsresultater vedtaget, inden man forhandler, og da forslaget yderligere påstår, at vi skal gå over til næste sag på dagsordenen, så vi slet ingen forhandlinger får, så vil jeg under hensyn til den sympati, jeg har for indholdet, foreslå, at vi afholder os fra at stemme og derefter ser frem til fredsommelige forhandlinger — må vi jo håbe — som måske kunne manifestere sig på en linje, som ikke ligger ret langt fra det dagsordensforslag, der således næppe bliver vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Hanne Reintoft (se sp. 821)

forkastedes med 79 stemmer mod 3; 48 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte.